

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **TERMO Děčín, a. s.**, IČO: 64050882,
sídlem Oblouková 958/25, 405 02 Děčín,
zastoupena Mgr. Lukášem Votrubou, advokátem,
sídlem Moskevská 637/6, 460 01 Liberec,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48 , 400 02 Ústí nad Labem,

za účasti osoby
zúčastněné na
řízení: **Společenství vlastníků jednotek domu čp. 824, 828, 840, 841,
ul. Dobrovského, město Děčín**, IČO: 25429582,
sídlem Dobrovského 840/12, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2021, č. j. KUUK/082984/2021,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, ze dne 21. 6. 2021, č. j. KUUK/082984/2021, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2021, č. j. KUUK/082984/2021, kterým bylo zamítnuto její odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 5. 1. 2021, č. j. MDC/184/2021. Tímto rozhodnutím stavební úřad na základě žádosti Společenství vlastníků jednotek domu čp. 824, 828, 840, 841, ul. Dobrovského, město Děčín (dále jen „stavebník“), vydal podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), stavební povolení na změnu dokončené stavby: „*Instalace plynových kotlů – bytový dům Dobrovského č.p. 824, 828, 840, 841, Děčín I*“ na pozemcích p. č. 324 a 328/1 v k. ú. Děčín (dále jen „stavba“).

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě nejprve stručně shrnula dosavadní průběh projednávané věci. Následně namítla, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného nebylo doručeno jejímu právnímu zástupci, a tedy nenabývalo právní moci. Na podporu svého názoru odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 12. 2012, sp. zn. 2 As 2/2012.
3. Žalobkyně dále uvedla, že v rámci své podnikatelské činnosti mj. vyrábí tepelnou energii a dále tuto tepelnou energii rozvádí, přičemž k rozvodu tepelné energie používá soustavu zásobování tepelnou energií (dále jen „SZTE“), jak je definována v § 2 odst. 2 písm. c) bodu 14. zákona č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „energetický zákon“). Konstatovala, že SZTE je nemovitou věcí a je stavbou ve smyslu § 509 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“).
4. Žalobkyně namítala, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav věci, neboť nezjistily, jaká část domovních rozvodů tepla je majetkem vlastníků jednotek v domě, resp. jaká část je ve vlastnictví žalobkyně, a tedy zda předmětnou stavbou nebude zasazeno do SZTE. Uvedla, že stavebník v řízení neprokázal, že stavbou není do SZTE zasahováno. Dle žalobkyně předmětná stavba zasahuje do SZTE, především do uzavíracích armatur, domovních rozvodů, které jsou ve vlastnictví žalobkyně a signalizačního kabelu, neboť tyto součásti a příslušenství jsou se SZTE propojeny a schopny ji ovlivnit.
5. Na nedostatečnost a neúplnost projektové dokumentace a na absenci jejího souhlasu k zásahu do topné soustavy žalobkyně upozorňovala již v řízení před stavebním úřadem, neboť stavebník jako předmět řízení vymezil nejen instalaci nového zdroje, ale také odpojení a demontáž technologie ve vlastnictví žalobkyně.
6. Žalobkyně dále namítala, že stavební úřad i žalovaný nesprávně a nezákonně vypořádali námitky žalobkyně k ochraně SZTE, tedy absenci souhlasu žalobkyně jako jejího vlastníka ve smyslu § 184a stavebního zákona a rovněž právo žalobkyně na stanovení podmínek k zásahu do jejího zařízení. Dodala, že k absenci souhlasu žalobkyně žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že nesouhlasí s názorem žalobkyně, že v daném případě je třeba doložit její souhlas ve smyslu § 184a stavebního zákona a rovněž uvedl, že předmětem řízení je pouze změna dokončené stavby, kdy samotné odstranění nepodléhá vydání opatření nebo rozhodnutí podle stavebního zákona. Dle žalobkyně tím žalovaný popřel skutečnost, že to byl stavebník, kdo vymezil předmět řízení, kdy předmětem řízení je také „*odpojení a demontáž technologie ve vlastnictví společnosti TERMO Děčín a.s.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

7. Žalovaný tedy nesprávně aplikoval § 184a odst. 1 a § 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, když v souvislosti s odpojením a demontáží technologie ve vlastnictví žalobkyně nevyžadoval její souhlas se zásahem do topárenského zařízení. Žalobkyně vyjádřila nesouhlas s názorem žalovaného, že odpojení a demontáž rozvodného tepelného zařízení obsahující předávací stanici a tepelnou přípojku nevyžaduje vydání souhlasu nebo povolení stavebního úřadu, k čemuž poukázala na § 87 odst. 7 energetického zákona. V opačném případě měl stavební úřad řízení, v části týkající se odpojení a demontáže technologie žalobkyně, usnesením dle § 66 odst. 1 písm. g) stavebního zákona řízení zastavit pro bezpředmětnost; takové usnesení však vydáno nebylo. S ohledem na tuto vadu žalobkyně ani nestanovila bližší podmínky k ochraně SZTE, které by vymezila v rámci souhlasu s odpojením a demontáží.
8. Rozhodnutí stavebního úřadu v části stanovující podmínky k ochraně SZTE označila žalobkyně za neurčité a nevykonatelné, jelikož stavební úřad do svého rozhodnutí nezahrnul podmínky, které žalobkyně požadovala k ochraně SZTE. Dodala, že stavební úřad toliko odkázal na dopis žalobkyně ze dne 3. 6. 2020, který však nebyl přílohou rozhodnutí.
9. Významnou procesní vadu spatřovala žalobkyně ve skutečnosti, že stavební úřad zahájil řízení o žádosti stavebníka dvakrát. Nejprve vydal oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 12. 6. 2020 a následně po zrušení jeho prvního rozhodnutí ze dne 8. 7. 2020, stavební úřad vydal dne 2. 11. 2020 nové oznámení o zahájení stavebního řízení, aniž by ve věci rozhodl v řízení, jehož zahájení oznámil dne 8. 7. 2020 (pozn. soudu oznámení bylo vydáno dne 12. 6. 2020). V téže věci tedy bylo zahájeno nové řízení, aniž by bylo první řízení pravomocně skončeno. Tento postup označila žalobkyně za rozporný s § 48 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a rozhodnutí stavebního úřadu za nicotné. Žalobkyně vyjádřila nesouhlas s názorem žalovaného, že tato námitka překračuje rozsah námitek dle § 114 odst. 1 stavebního zákona, resp. že postup byl souladný se zákonem, neboť stavební úřad pouze chybně oznámil zahájení řízení, ale tato skutečnost neměla vliv na správnost jeho rozhodnutí. Podotkla, že každému účastníku stavebního řízení musí být umožněno a garantováno právo na spravedlivý a zákonný proces, tedy že řízení bude vedeno postupem, který stanoví zákon. Pokud tento postup není dodržen, musí mít účastník právo na tuto skutečnost upozornit, přičemž tomuto právu odpovídá také povinnost správního úřadu zajistit jeho dodržení. V projednávaném případě k tomu nedošlo, jelikož řízení, které předcházelo vydání rozhodnutí stavebního úřadu, resp. vydání rozhodnutí žalovaného, nebylo vedeno v souladu se zákonem, resp. nemělo být vůbec vedeno.
10. Žalobkyně dále namítala, že se ve spisovém materiálu nenachází řádný energetický posudek, neboť posudek, který stavebník předložil, není posudkem ve smyslu § 9a zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a rozhodnutí stavebního úřadu i žalovaného jsou tudíž v rozporu s § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“). Energetický posudek rovněž nemůže být nahrazen závazným stanoviskem orgánu ochrany ovzduší, jelikož tento orgán nemůže posuzovat ekonomickou přijatelnost. Rozhodnutí obou správních orgánů jsou dle názoru žalobkyně taktéž v rozporu s územní energetickou koncepcí Statutárního města Děčín ve smyslu § 77 odst. 5 energetického zákona.

Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. K námitce nedoručení rozhodnutí žalovaného právnímu zástupci žalobkyně uvedl, že pochybil, když rozhodnutí doručil přímo žalobci, avšak pochybení napravil, neboť dne 30. 9. 2021 zaslal rozhodnutí právnímu zástupci žalobkyně. Toto rozhodnutí bylo právnímu zástupci doručeno do datové schránky dne 4. 10. 2021.
12. Žalovaný dále uvedl, že o vlastnictví rozvodného potrubí, na němž bylo navrhováno napojení nového zdroje tepla, nebylo pochyb. Dodal, že stavbami a zařízeními dle § 509 občanského zákoníku jsou myšleny stavby a zařízení umístěné na pozemcích, např. výměňkové stanice, trafostanice, kanalizační jímky apod. Oproti tomu vnitřní rozvody jsou součástí stavby, a tedy jsou ve vlastnictví majitele objektu.
13. K námitce absence souhlasu žalobkyně k zásahu do topárenského zařízení uvedl, že touto námitkou se zabýval již v rozhodnutí ze dne 21. 6. 2021 a setrval na svém názoru, že odstranění stávající přípojky nemůže být předmětem stavebního řízení a její odstranění je pouze věcí mezi odvolatelem a stavebníkem.
14. Žalovaný dále uvedl, že námitky žalobkyně, které nepřekračovaly rámec oprávnění dle § 114 odst. 1 stavebního zákona, byly stavební úřadem řádně vypořádány a do rozhodnutí byly rovněž zahrnuty požadavky žalobkyně na ochranu jejího zařízení. Skutečnost, že stavební úřad nevyhověl námitkám žalobkyně neznámá, že by se s nimi stavební úřad řádně nevypořádal.
15. K námitce dvojího zahájení řízení žalovaný konstatoval, že z průběhu řízení i ze samotného oznámení je zřejmé, že se jedná o pokračování v řízení nikoli o jeho zahájení. Dle žalovaného toto pochybení není nikterak zásadní a nemělo vliv na průběh a výsledek řízení, neboť účastníci řízení nebyly nijak zkráceni na svých právech. Ve vztahu k námitce týkající se energetického posudku odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, kde se s touto námitkou vypořádal.
16. Za nedůvodné pak žalovaný označil námitky rozporu rozhodnutí s § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší a s územní energetickou koncepcí Statutárního města Děčín, neboť obě tyto námitky překračují rámec oprávnění dle § 114 odst. 1 stavebního zákona. Podotkl, že ekonomická přijatelnost byla stavebním úřadem v řízení vyhodnocena.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

17. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření ze dne 17. 9. 2021 uvedla, že se ztotožňuje s žalobou napadeným rozhodnutím a dodala, že ve věci byl dne 21. 7. 2021 stavebním úřadem vydán kolaudační souhlas s užíváním části stavby, č. j. MDC/78461/2021, který ke svému vyjádření připojila. Uvedla, že v současné době již užívá instalované plynové kotle, při jejichž instalaci postupovala v souladu s právními předpisy. Dále sdělila, že veškeré zařízení, které dříve sloužilo k dodávání tepla od žalobkyně, si žalobkyně již v průběhu měsíce září 2021 převzala od osoby, která pro osobu zúčastněnou na řízení prováděla instalaci plynové kotelný. Na základě shora uvedeného navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci soudem

18. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně nesdělila soudu do dvou týdnů od doručení

výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byla ve výzvě výslovně poučena, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.

19. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
20. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
21. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 8. 6. 2020 podal stavebník žádost o vydání stavebního povolení na předmětnou stavbu. Stavební úřad oznámením ze dne 12. 6. 2020 oznámil zahájení stavebního řízení týkající se předmětné stavby jemu známým účastníkům s tím, že do 10 dnů od doručení tohoto oznámení mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námítky. Dne 23. 6. 2020 byly stavebnímu úřadu doručeny námítky žalobkyně a podnět vyhotovený téhož dne, který žalobkyně adresovala Státní energetické inspekci. Následně dne 8. 7. 2020 vydal stavební úřad stavební povolení č. j. MDC/72743/2020, kterým stavbu podle § 115 stavebního zákona povolil. Proti stavebnímu povolení podala žalobkyně odvolání, v rámci kterého napadla i souhlasné závazné stanovisko dotčeného orgánu Magistrátu města Děčín, odboru životního prostředí, ze dne 2. 4. 2020, č. j. MDC/37861/2020. V rámci odvolacího řízení si žalovaný dle § 149 odst. 5 správního řádu od Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska. Dne 14. 9. 2020 Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, potvrdil závazné stanovisko Magistrátu města Děčín, odboru životního prostředí. O podaném odvolání rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 10. 2020, č. j. KUUK/153245/2020, tak, že jej zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému řízení. Důvodem pro zrušení stavebního povolení bylo chybné vymezení okruhu účastníků řízení, když mezi účastníky stavební úřad nezařadil jednotlivé vlastníky bytových jednotek. Následně dne 2. 11. 2020 oznámil stavební úřad zahájení stavebního řízení jednotlivým vlastníkům bytových jednotek a současně oznámil pokračování stavebního řízení ostatním účastníkům řízení. Následně dne 5. 1. 2021 vydal stavební úřad stavební povolení č. j. MDC/184/2021, kterým předmětnou stavbu povolil. Proti stavebnímu povolení podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
22. Předně se soud zabýval námitkou žalobkyně týkající se absence jejího souhlasu s odpojením a demontáží rozvodného tepelného zařízení. V rámci této námítky žalobkyně namítala, že žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že předmětem řízení je pouze změna dokončené stavby, kdy samotné odstranění nepodléhá vydání opatření nebo rozhodnutí podle stavebního zákona. V této souvislosti dále podotkla, že žalovaný tímto popřel skutečnost, že předmět řízení vymezený stavebníkem obsahuje rovněž odpojení a demontáž technologie ve vlastnictví žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

23. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil stavební povolení stavebního úřadu, v jehož výroku bylo uvedeno, že stavba obsahuje „*demontáž technologie ve vlastnictví společnosti Termo Děčín, a. s. – odstranění teplovodní přípojky na pozemku p.č. 328/1 k. ú. Děčín vč. KPS a rozvodů umístěné v 1. P. P. domu č. p. 824, Děčín I.*“ V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí pak žalovaný konstatoval: „*Stavební úřad sice v odůvodnění rozhodnutí v části vypořádání námitek na str. 13 uvedl, že „Předmětem tohoto stavebního řízení jsou podle předložené projektové dokumentace dvě části, a to realizace nového zdroje pro vytápění a přípravu teplé vody a odstranění teplovodní přípojky vč. technologie ve vlastnictví společnosti.“, nicméně z výroku rozhodnutí jasně vyplývá, že předmětem stavebního řízení je pouze změna dokončené stavby – instalace plynových kotlů. Odstranění stávající přípojky ve vlastnictví odvolatele nemůže být předmětem stavebního řízení, a to z důvodu, že samotné odstranění nepodléhá vydání opatření nebo rozhodnutí podle stavebního zákona. [...] Případné odstranění stávající teplovodní přípojky je pouze věcí mezi odvolatelem a stavebníkem.*“ (pozn. - zvýraznění doplněno soudem).
24. Dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. spočívá nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2021, č. j. 4 As 238/2020-46, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31 Ca 39/2005-70, publ. pod č. 1282/2007 Sb. NSS).
25. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že správní rozhodnutí, jehož výrok je v rozporu s odůvodněním nebo jehož důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné, je třeba považovat za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 92/2009-65, a ze dne 12. 12. 2003, č. j. 2 Ads 33/2003-78).
26. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil výrok stavebního povolení v plném rozsahu, a to včetně odstranění teplovodní přípojky. V odůvodnění napadeného rozhodnutí pak žalovaný uvedl, že předmětem stavebního řízení byla pouze změna dokončené stavby – instalace plynových kotlů a že odstranění přípojky nemůže být předmětem stavebního řízení. Existuje tedy zásadní rozpor mezi výrokem stavebního povolení, který žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil, a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí. V uvedené skutečnosti spatřuje soud nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nesrozumitelnost.
27. S ohledem na skutečnost, že soud shledal žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné v zásadní otázce týkající se obsahu samotného výroku, nezabýval se dalšími věcnými námitkami žalobce.
28. V dalším řízení bude žalovaný povinen nejprve vyjasnit otázku, zda kompaktní předávací stanice ve vlastnictví žalobkyně je stavbou, či nikoli, a případně zda je k její demontáži potřeba souhlasu vlastníka stavby. Dále je z hlediska přezkoumatelnosti rozhodnutí o odvolání nutné, aby žalovaný, pokud setrvá na názoru, že předmětem stavebního řízení nemůže být odstranění topného zařízení ve vlastnictví žalobkyně, změnil výrok stavebního povolení tak, aby danému názoru žalovaného odpovídal, neboť je nezbytné, aby byl vyčerpán celý předmět řízení vymezený stavebníkem, jehož součástí je i demontáž zařízení (kompaktní předávací stanice) ve vlastnictví žalobkyně.

29. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro vadu řízení výrokem I. tohoto rozsudku zrušil. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. V něm bude dle § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.
30. Současně soud pro nadbytečnost neprovedl v souladu s § 52 s. ř. s. dokazování odpovědí Ministerstva životního prostředí ze dne 16. 3. 2021, č. j. MZP/2021/530/404, neboť navrhovaná listina se měla vztahovat k otázkám, které soud z důvodu nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí neposuzoval. Soud rovněž pro nadbytečnost neprovedl v souladu s § 52 s. ř. s. dokazování ostatními listinami, které navrhovala žalobkyně, a správními spisy, neboť uvedené listiny jsou součástí správních spisů a v rámci správního soudnictví se dokazování správním spisem neprovádí.
31. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud uložil procesně neúspěšnému žalovanému povinnost zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobkyně po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT,], z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 4 AT] a z částky 1 428 Kč představující 21% DPH, kterou je právní zástupce žalobkyně podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů. Soudní poplatek zaplacený za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě soud žalobkyni nepřiznal, neboť ve věci přiznání odkladného účinku žalobě nebyla žalobkyně úspěšná.
32. Soud dále rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení soud osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti neuložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 20. prosince 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu